

הזרזיר והאפון

הודו

חי פעם זרזיר. הוא מצא זרע אפונה. הלך למטחנה ובה טחן את האפון לשני חצאים. לקח חצי אחד, אך החצי השני נתקע במטחנה והזרזיר לא הצליח להוציאו בשום אופן. הלך הזרזיר לנגר: "נגר, נגר! שבור את המטחנה ותוציא את האפון. אחרת מה אוכל? איך אוכל לחיות? איך יהיה לי כוח לעוף לארצות חמות?" והנגר ענה לו: "אפון אחד - דבר פעוט! למה שאשבור לשם כך את המטחנה? לא! לך מכאן!" הזרזיר הלך להתלונן אצל הרג'ה:

"רג'ה, רג'ה! תעניש את הנגר. הוא לא רוצה לשבור את המטחנה, לא רוצה להוציא את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?"

"מה אתך, חבר! מה תבקש ממני? האם זו צרה גדולה - אפון אחד? בגללו אלך להכיש את הרני? לא! לך ממני!"

הזרזיר הלך לאלה.

"אלה, אלה! תהרגי את נחש. הוא לא רוצה להכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא משם את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?"

והאלה ענתה לו:

"מה? בגלל דבר פעוט כמו אפון אהרוג את הנחש? לא אעשה זאת!"

והזרזיר עף אל האש.

"זרזיר טיפש!" אמר הרג'ה "עוף מכאן! בגלל אפון אחד לא אעניש את הנגר!"

הזרזיר הלך לרני, אשת הרג'ה, ואמר לה:

"רני, רני! תבקשי שהרג'ה יעניש את הנגר. הוא לא רוצה לשבור את המטחנה, לא רוצה להוציא את האפון שלי. מה אוכל? אך אחיה? איך אוכל לעוף לארצות חמות?"

אמרה הרני "אפון - גם כן דבר! בגלל אפון להטריד את הרג'ה? לא!"

עף הזרזיר לנחש וביקש ממנו:

"נחש, נחש! תכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא ממנה את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?"

הנחש ענה לזרזיר:

"אש, אש! תשרפי את האלה. היא לא רוצה להרוג את הנחש, שלא רוצה להכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא את האפון שלי משם. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?"

"לא, לא אשרוף את האלה בגלל שטות כזו כמו אפון אחד" ענתה האש.

הזרזיר עף אז אל הים: "ים, ים! כבה את האש שלא רוצה לשרוף את האלה, שלא רוצה להרוג את הנחש, שלא רוצה להכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה,

שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?" אמר הים לזרזיר: "אך זרזיר, זרזיר. האם כך עלי לנהוג? לא, בשביל אפון אחד לא אכבה את האש?" מהים עף הזרזיר אל הפיל. "פיל, פיל! שתה את כל הים. הוא לא רוצה לכבות את האש, שלא רוצה לשרוף את האלה, שלא רוצה להרוג את הנחש, שלא רוצה להכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא את האפון שלי!" הפיל הרים את החדק שלו. "תסתלק מכאן! מה? בשביל אפון אחד אשתה את

הים כולו?"

הזרזיר עף אל הליאנה.

"ליאנה, ליאנה! את חזקה כל כך שיכולה להחניק אפילו עץ גדול. תקשרי לפיל את רגליו ואת החדק ותחנקי אותו, כי הוא לא רוצה לשתות את הים, שלא רוצה לכבות את האש, שלא רוצה לשרוף את האלה, שלא רוצה להרוג את הנחש, שלא רוצה להכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?"

"אך אתה, זרזיר!" אמר העכבר "למה לי לכרסם את הליאנה, בגלל איזשהו אפון?"

"ככה?" אמר הזרזיר "עוד תראה!"

והוא עף מהר אל החתול:

"זרזיר מכובד מאוד. לא אוכל למלא את משאלתך.

אפון אחד לא שווה את המאמץ."

עף הזרזיר אל העכבר:

"עכבר, עכבר! תכרסם את הליאנה. היא לא רוצה לחנוק את הפיל, שלא רוצה לשתות את הים, שלא רוצה לכבות את האש, שלא רוצה לשרוף את האלה, שלו רצה להרוג את הנחש, שלא רוצה להכיש את הרני, שלא רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא ממנה את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך אעוף לארצות חמות?"

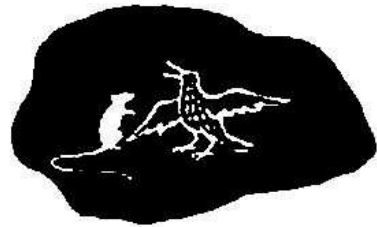
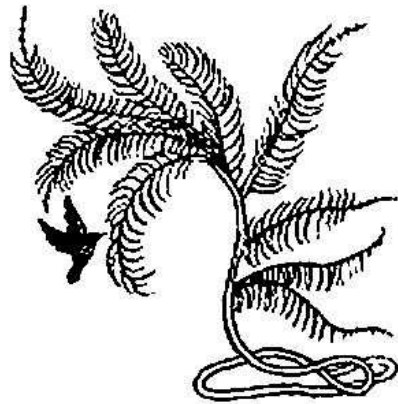
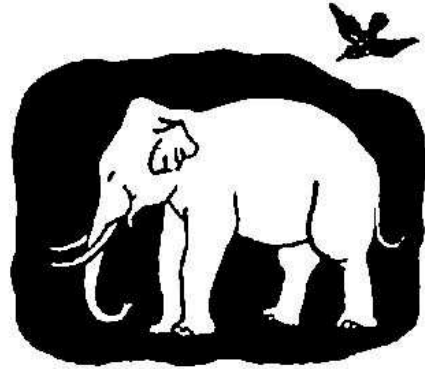
"אך אתה, זרזיר!" אמר העכבר "למה לי לכרסם את הליאנה, בגלל איזשהו אפון?"

"ככה?" אמר הזרזיר "עוד תראה!"

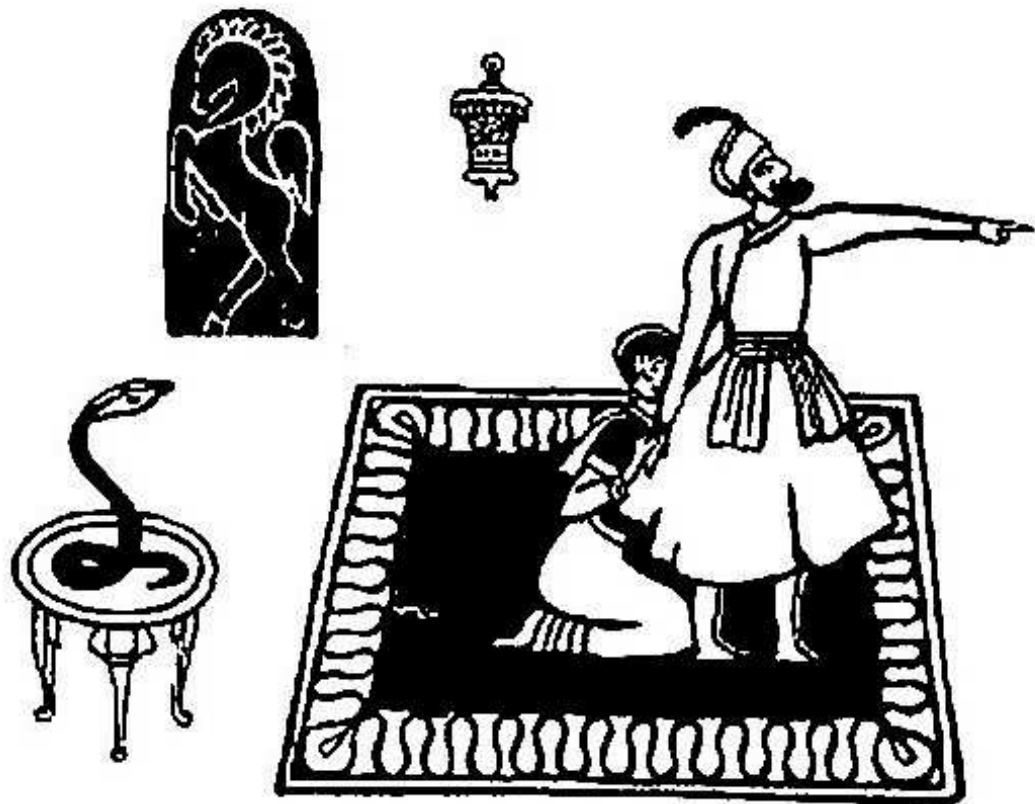
והוא עף מהר אל החתול:

"חתול, חתול, תאכל את העכבר. הוא לא רוצה לכרסם את הליאנה, שלא רוצה לחנוק את הפיל, שלא רוצה לשתות את הים, שלא רוצה לכבות את

"ליאנה, ליאנה, אל תחנקי
אותי. אשתה את הים."
הים ראה את הפיל המתקרב
ורעש:
"פיל, פיל, אל תשתה אותי.
אכבה מיד את האש."
האש ראתה את הים ורחשה:
"ים, ים! אל תכבה אותי. תכף
אשרוף את האלה."
האלה ראתה את האש
וקראה:
"אש, אש. אל תשרפי אותי.
אהרוג את הנחש."
והנחש ראה את האלה ולחש:
"אלה, אלה. אל תשששרפי

האש, שלא רוצה לשרוף את האלה, שלא רוצה
להרוג את הנחש, שלא רוצה להכיש את הרני, שלא
רוצה להטריד את הרג'ה, שלא רוצה להעניש את
הנגר, שלא רוצה לשבור את המטחנה ולהוציא
ממנה את האפון שלי. מה אוכל? איך אחיה? איך
אעוף לארצות חמות?"
החתול היה רעב. הוא שמע על העכבר והתרגש
מאוד.
"נלך, נלך מהר!" אמר ויצא מיד לחפש את העכבר.
העכבר נבהל מאוד.
"חתול, חתול, אל תאכל אותי, תכף אכרסם את
הליאנה!"
הליאנה ראתה את העכבר שבא עם הזרזיר וקראה:
"עכבר, עכבר, אל תכרסם אותי. אחנוק את הפיל!"
הפיל שמע את הליאנה ואמר:

אותי. אכיששש את הרני."
והרני ראתה את הנחש המתקרב והתחילה לבכות:
"נחש, נחש, אל תכיש אותי. תכף אלך לרג'ה."
והיא ביקשה מהרג'ה שיעניש את הנגר.
הרג'ה קרא לנגר וציווה לו לשבור את המטחנה
ולהוציא את מחצית האפון שנתקעה שם.
"ואם תסרב, אעניש אותך בחומרה" אמר לו.
"הו רג'ה. אל תעניש אותי" אמר הנגר "אעשה מה
שאמרת".
והוא הלך מיד למטחנה, שבר
אותה, הוציא את מחצית האפון
ונתן אותה לזרזיר.
והזרזיר חטף את האפון, הניף
את כנפיו ועף מעל הים, לארצות חמות.

